

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0636
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0667/A

Verzoekende partij	de heer Stefan VAN HERWEGHEN vertegenwoordigd door advocaten Yves LOIX en Jo VAN LOMMEL, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 juni 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 april 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel van 18 januari 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een vergunning geweigerd voor het verkavelen in 12 loten voor eengezinswoningen van de percelen gelegen te 2440 Geel, Ossemeer zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie F, nummers 412A en 408E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 december 2017.

Advocaat Jo VAN LOMMEL voert het woord voor de verzoekende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Het provinciale ruimtelijke uitvoeringsplan 'Regionale ontsluiting' te Geel, op 14 december 2011 door de provincieraad van de provincie Antwerpen definitief vastgesteld, bestemde de percelen deels tot reservatiestrook voor weginfrastructuur. Het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan werd echter door de Raad van State met een arrest van 19 maart 2013 (nummer 222.919) geschorst en vervolgens met een arrest van 16 mei 2014 (nummer 227.422) vernietigd.

De Raad van State was van oordeel dat de provincieraad van de provincie Antwerpen in navolging van het plan-MER de noodzaak van milderende maatregelen ten opzichte van het perceel van de tweede verzoekende partij erkend heeft, maar die milderende maatregelen niet afdoende in passende stedenbouwkundige voorschriften of een passende bestemming heeft vertaald.

De vordering van de heer Augustinus LORNOY werd met een arrest van 18 november 2014 (nummer 229.185) wegens het zonder voorwerp worden van de vordering als gevolg van de eerdere vernietiging van het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan verworpen.

2.

De verzoekende partij dient voor rekening van de heer Augustinus LORNOY op 6 augustus 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel een aanvraag in voor een vergunning voor "*het verkavelen van 12 loten voor eengezinswoningen*" voor de percelen gelegen te 2440 Geel, Ossemeer zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie F, nummers 412A en 408E.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Herentals-Mol', vastgesteld met koninklijk besluit van 28 juli 1978, in woongebied. De percelen vallen niet (langer) binnen de grenzen van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 september 2015 tot en met 14 oktober 2015, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 15 september 2016 ongunstig:

"...

A. Onwenselijkheid omwille van doelstellingen en zorgplichten

Conform artikel 4.3.4. VCRO kan de vergunning worden geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van de doelstellingen en zorgplichten van het Agentschap.

"Een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening."

In casu is de vergunningsaanvraag onwenselijk omwille van volgende doelstellingen en zorgplichten:

1. ***Onwenselijkheid omwille van de beleidsvisie met betrekking tot toekomstige infrastructuurprojecten aldaar.***

Deze site en zijn huidige ontsluiting zijn gelegen in de impactzone van het doortrekken van de R14. Om deze latere weginfrastructuurwerken niet in het gedrang te brengen kan het voorliggende dossier niet positief geadviseerd worden.
...

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 17 december 2015 ongunstig :

“ ...

Ongunstig omwille van volgende redenen

Het advies van Departement Leefmilieu, Dienst Integraal Waterbeleid, dd. 16/10/2015, is ongunstig.

Ongunstig, aangezien in het voorliggend ontwerp de 5m-zone langsheen de kruin van de waterloop niet meer toegankelijk zal zijn voor het onderhoud van de waterloop. Ophogingen binnen de 5m zone langsheen de kruin van de waterloop zijn ook niet toegelaten.

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer, dd. 14/10/2015, is ongunstig.

Onwenselijk omwille van de beleidsvisie met betrekking tot toekomstige infrastructuurprojecten aldaar. Deze site en zijn huidige ontsluiting zijn gelegen in de impactzone van het doortrekken van de R14. Om deze latere weginfrastructuurwerken niet in het gedrang te brengen kan het voorliggende dossier niet positief worden geadviseerd.

...”

Het college van burgemeester en schepenen weigert omwille van voormelde externe adviezen op 18 januari 2016 een verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 17 februari 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 april 2016 om dit beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Herentals-Mol (goedgekeurd bij KB van 28 juli 1978) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van, bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen, mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De projectsite is gelegen binnen het geldende provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied Geel".

De aanvraag situeert zich binnen de afbakeningslijn. Het PRUP legt echter geen specifieke voorschriften op voor de projectsite. De gewestplanbestemmingen blijven van toepassing. Het deel-PRUP Regionale Ontsluiting werd van goedkeuring onthouden.”[...]

9. GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING: niet OK

Overeenstemming:

- Functionele inpasbaarheid: niet OK
- Mobiliteitsimpact: niet OK
- Schaal: OK
- Ruimtegebruik: voorwaardelijk
- Visueel-vormelijke aspecten: OK
- Cultuurhistorische aspecten: voorwaardelijk
- Hinderaspecten: OK
- Gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid: OK
- Beleidsmatig gewenste ontwikkeling: niet OK

Omgeving:

De aanvraag is gelegen in de noordelijke rand van de kern van Geel. Het project ontsluit voor de loten 5 t.e.m. 12 via de gewestweg N19 (Dr. Van de Perrestraat), de loten 1 t.e.m. 4 ontsluiten via de buurtweg Ossemeer.

Deze gewestweg verbindt de kernen van Geel en Kasterlee. Aan de straatzijde van de projectsite bevindt zich een woonlint dat zich, voornamelijk kenmerkt door eengezinswoningen in open of gekoppelde bebouwing (gekoppelde bouwblokken van 2 tot 3 woningen). Deze woningen bestaan telkens uit 2 bouwlagen onder zadel- of schilddak. De bebouwing gelegen aan Ossemeer bestaat uit vrijstaande eengezinswoningen met maximaal 2 bouwlagen onder plat dak of een hellend dak.

Toelichting:

Artikel 4.3.1 §2 VCRO bepaalt dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen mee in rekening kan brengen.

[...]

De gevraagde verkaveling is in overeenstemming met de gewestplanbestemming maar de functie conflicteert met nog uit te voeren infrastructuurwerken.

De verkaveling dient te worden geweigerd om de noordelijke ontsluiting van de R14 zo min mogelijk te hypothekeren.

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 14 oktober 2015 was ongunstig en wordt bijgetreden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer gaf ongunstig advies omwille van volgende doelstellingen en zorg plichten:

"Deze site en zijn huidige ontsluiting zijn gelegen in de impactzone van het doortrekken van de R14. Om latere weginfrastructuurwerken niet in het gedrang te brengen kan het voorliggende dossier niet positief geadviseerd worden."

Deze doortrekking zou gepaard gaan met een gedeeltelijke omlegging van het bestaande traject van de R14. Daardoor is de huidige afstand van het goed tot de kruising van de R14 met de N19 niet meer bepalend voor de afstand tussen de doortrekking en de aanvraag-site. Het goed (perceel 408E) is gelegen binnen het mogelijke traject van deze doortrekking, zoals weergegeven op volgende figuur:

[...] Deel uit goedgekeurd verordenend grafisch plan van PRUP

Het college van de gemeente Geel heeft eind 2015 in een brief het belang van de regionale ontsluiting nogmaals bevestigd. Op 15 januari 2016 werd een stuurgroep georganiseerd voor de opvolging van de mobiliteitsstudie van de N118. Ook hier werd door de vier betrokken gemeenten Geel, Mol, Dessel en Retie het belang van de regionale ontsluiting ondersteund en bevestigd.

De voor genoemde regionale ontsluiting en het aangeduide tracé is bovendien van belang voor onder andere volgende projecten:

- De gemeenten Geel, Mol, - Dessel, Retie en de provincie hebben een mobiliteitsprotocol ondertekend waarin samenhangende maatregelen ter oplossing van de mobiliteitsproblematiek zijn vervat. Doordat het PRUP Regionale Ontsluiting van goedkeuring is onthouden, zullen de mobiliteitsproblemen op korte termijn blijven bestaan en kunnen geen samenhangende maatregelen voor de verkeersleefbaarheid van de centra van Geel, Dessel, Mol en Retie genomen worden.*
- De Vlaamse regering heeft een brownfieldconvenant goedgekeurd voor het militair domein Kievermont. Gezien de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP Kievermont een ontsluiting als voorwaarde voor ontwikkeling oplegt, wil dit in de praktijk zeggen dat het bedrijventerrein niet kan worden ontwikkeld.*
- De uitbreiding van het bedrijventerrein Stenehei is voor de gemeente Dessel een essentiële maatschappelijk randvoorwaarde voor het toelaten van een oppervlakteberging voor het Belgisch laag- en middelactief kortlevend afval (het cAt-project). Ook hier stellen de stedenbouwkundige voorschriften dat de regionale ontsluiting een voorwaarde is voor ontwikkeling. In de praktijk kan dus ook dit bedrijventerrein niet ontwikkeld worden.*

Het realiseren van het aangevraagde dient te worden geweigerd om de noordelijke ontsluiting zo min mogelijk te hypothekeren.

Ondanks dat het advies van AWV in deze geen verordenende kracht heeft, kan de vergunning gezien deze toekomstige ontwikkelingen worden geweigerd. Gezien het mogelijke traject van de noordelijke ontsluiting van de R14 over de projectsite loopt is het wenselijk dit advies te volgen en geen vergunning te verlenen.

Ondanks de conflicterende ligging van de gevraagde verkaveling wordt deze kort verder beoordeeld aan de hand van de overige criteria van de goede ruimtelijke ordening:

- De verkavelingsaanvraag is gelegen in woongebied en verzoenbaar met de gewestplanbestemming*
- De verkaveling voorziet in het opvangen de eigen parkeerbehoefte, de loten kunnen ontsloten worden langs Ossenmeer en de Dr. Van de Perrestraat.*
- De schaal van de verkaveling is inpasbaar in overeenstemming met de omgeving.*
- Het ruimtegebruik op de percelen is aanvaardbaar mits op de loten 4 en 12 de, 5m-zone naast de Ossemeirloop gevrijwaard wordt van elke vorm van constructies en reliëfwijzigingen.*
- De hinder naar de aanpalende percelen wordt voldoende beperkt. Enkel het aanpalende perceel naast lot 5 zal na realisatie in de ochtend een beperkte afname van zonlicht waarnemen.*
- Mits naleven van de verkavelingsvoorschriften zijn de op te richten gezinswoningen visueel-vormelijk inpasbaar.*

...

Na de hoorzitting van 12 april 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 14 april 2016 ongegrond en weigert een verkavelingsvergunning. De verwerende partij sluit zich aan bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en maakt de inhoud van dat verslag tot haar eigen motivering.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.1.

De verzoekende partij voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 1.1.4, 4.3.1, §1, 1°, b) en §2 en 4.3.2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), het materieel motiverings-, zorgvuldigheids-, redelijkheids-, rechtszekerheids-, vertrouwens- en continuïteitsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

In eerste middelonderdeel betoogt de verzoekende partij wat volgt:

“ ...

Doordat de Deputatie die in graad van beroep van beroep over een aanvraag tot stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning oordeelt, deze aanvraag conform artikel 4.3.1 § 1, 1° b) en § 2 'VCRO moet toetsen aan de goede ruimtelijke ordening en, Doordat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een aanvraag tot stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning niet mag uitgaan van een toekomstige onzekere gebeurtenis als vaststaand gegeven en, Doordat de vergunningverlenende overheid conform artikel 4.3.2 VCRO een vergunning mag weigeren wanneer de aanvraag in strijd is met een voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan en,

Doordat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening artikel 4.3.2 VCRO niet mag miskennen en een vergunning niet mag weigeren op basis van een nog niet voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan.

Terwijl (eerste onderdeel) uit de beslissing van de Deputatie blijkt dat zij het aangevraagde weigert omwille van de onverenigbaarheid ervan met een toekomstige onzekere gebeurtenis, met name de ligging van de aan vraagpercelen binnen de impactzone van een mogelijke ringweg waarvan op heden geenszins vaststaat dat deze er ooit zal komen en,

Terwijl (tweede onderdeel) de Deputatie artikel 4.3.2 VCRO miskent door bij haar beoordeling van de onverenigbaarheid van het aangevraagde met de mogelijke ringweg uit te gaan van een tracé dat werd vastgelegd op het grafisch plan van een ruimtelijk

uitvoeringsplan dat door de Raad van State vernietigd werd en bijgevolg geacht wordt nooit te hebben bestaan.

Zodat de in de aanhef van middel aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden zijn.

TOELICHTING BIJ HET MIDDEL:

V.1.1 Eerste onderdeel

26. Artikel 4.3.1 § 1, 1° b) VCRO legt de vergunningverlenende overheid de verplichting op om na te gaan of een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Bij deze beoordeling of het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening moet de vergunningverlenende de beginselen van goede ruimtelijke ordening uit artikel 4.3.1 § 2; 1° VCRO in acht nemen. Verder moet de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening conform artikel 4.3.1 § 2, 2° VCRO ook rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand.

27. Wat daarentegen uit den boze is, is dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening uitgaat van een toekomstige onzekere gebeurtenis als een vaststaand gegeven. Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van Uw Raad. Zo stelde Uw Raad in een zeer recent arrest van 26 april 2016 expliciet het volgende:

"Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de zin van artikel 4.3.1 § 2 VCRO mag een vergunningverlenend bestuursorgaan niet uitgaan van een toekomstige onzekere gebeurtenis als een vaststaand gegeven."

28. Dit arrest betreft overigens geen alleenstaand geval. Ook in eerdere rechtspraak heeft Uw Raad stevast geoordeeld dat de vergunningverlenende overheid niet mag uitgaan van een toekomstige onzekere gebeurtenis als vaststaand gegeven.

29. In casu oordeelt de Deputatie in de bestreden beslissing dat de voorliggende aanvraag tot verkavelingsvergunning bestaanbaar is met de geldende gewestplanbestemming, met de criteria van goede ruimtelijke ordening uit artikel 4.3.1 § 2 VCRO en met de bestaande toestand in de onmiddellijke omgeving [...]

30. Ondanks deze gunstige beoordeling van het aangevraagde in het licht van (1) de gewestplanbestemming en (2) de criteria van goede ruimtelijke ordening uit artikel 4.3.1 § 2, 1° VCRO en (3) de bestaande toestand onmiddellijke omgeving, heeft de Deputatie de aangevraagde verkavelingsvergunning toch geweigerd ... omwille van strijdigheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening?! Meer bepaald oordeelde de Deputatie dat het aangevraagde zou conflicteren met nog uit te voeren infrastructuurwerken. De Deputatie treedt hier het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer bij en stelt dat het aangevraagde moet worden geweigerd om de noordelijke ontsluiting van de R14 zo min mogelijk te hypothekeren.

31. Het staat echter geenszins vast dat deze noordelijke ontsluiting van de R 14 er ooit zal komen, laat staan dat zou vaststaan dat deze noordelijke ontsluiting specifiek op de in de bestreden beslissing aangeduide locatie en dus op de aanvraagpercelen zou komen te liggen.

32. Dit alles blijkt expliciet bij lezing van de website van de N-VA Geel — die mee de stad Geel bestuurt - waar wordt verwezen naar het schrijven van het gemeentebestuur van Geel waarvan sprake in de bestreden beslissing. Gelet op de verwijzing in het bestreden besluit naar vermeld schrijven is dit wel degelijk van belang. Meer bepaald heeft het Geelse schepencollege, zo blijkt uit de publicatie op de website van N-VA Geel, blijkbaar volgende beslissing genomen:

"Het voltallige schepencollege van stad Geel heeft daarom de beslissing genomen in zijn schrijven aan de provincie om het onderzoek terug op te starten, gebruik makende van het nieuwe decreet complexe projecten, met de vraag de evaluatie te maken of een nieuwe

weg nodig is, en indien ja, dat dat zal gebeuren in ruim overleg met de betrokken bewoners."

33. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat nog geenszins vaststaat of de noordelijke ontsluiting er ooit zal komen?!? Deze noodzaak zal immers nog opnieuw worden onderzocht. Alleen al hieruit kan worden afgeleid dat de Deputatie de verkavelingsvergunning uitsluitend heeft geweigerd omwille van een toekomstige onzekere gebeurtenis.

34. Bij dit alles komt nog dat er thans evenmin een definitief of zelfs nog maar voorlopig vastgesteld RUP voorhanden is waarin een reservatiestrook voor deze noordelijke ontsluitingsweg is vastgelegd. Ook in het kader van het decreet complexe projecten van 25 april 2014 is er op heden nog geen startbeslissing genomen, laat staan dat er reeds een (ontwerp van) voorkeursbesluit zou zijn uitgevaardigd waarin een bepaalde locatie voor de realisatie van de noordelijke ontsluiting werd vastgelegd.

35. Uit dit alles kan alleen maar geconcludeerd worden dat de Deputatie, in weerwil van de vaste rechtspraak van Uw Raad, bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is uitgegaan van een toekomstige onzekere gebeurtenis als een vaststaand gegeven.

36. Het bestreden besluit miskent hierdoor art. 1.1.4., 4.3.1. §1, 1°, b) en §2 VCRO evenals art. 2 en 3 van de Formele Motiveringswet wegens het ontbreken van een afdoende formele motivering.

37. Het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. Door op dergelijke manier te handelen is er eveneens sprake van een miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien geen enkele andere overheid geplaatst in dezelfde situatie op deze manier zou handelen.

38. Het eerste onderdeel van het eerste middel is bijgevolg gegrond.

...

1.2.

De verzoekende partij zet het tweede middelonderdeel als volgt uiteen:

"...

V.1.2 Tweede onderdeel

39. Krachtens artikel 4.3.2 VCRO mag de vergunningverlenende overheid een vergunning weigeren indien het aangevraagde onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan:

"Een vergunning kan worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of van bijzonder plan van aanleg. Deze weigeringsgrond vervalt wanneer het plan geen bindende kracht heeft gekregen binnen de termijn waarbinnen het definitief kan worden vastgesteld."

40. Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een aanvraag tot stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning met de goede ruimtelijke ordening mag de vergunningverlenende overheid deze bepaling uit de VCRO niet miskennen. Meer bepaald mag de vergunningverlenende overheid het aangevraagde niet weigeren omwille van de onverenigbaarheid met een nog niet voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van Uw Raad. Zo vernietigde Uw Raad in een arrest van 25 april 2012 een weigeringsbeslissing waarin de Deputatie van de

Provincie Antwerpen een stedenbouwkundige vergunning had geweigerd omwille van de onverenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening. Deze onverenigbaarheid bestond erin dat de bewuste vergunningsaanvraag mogelijk de realisatie van een op til zijnd RUP — dat nog niet voorlopig was vastgesteld - zou kunnen hypothekeren. Een dergelijk oordeel schendt volgens Uw Raad artikel 4.3.2 VCRO. Meer bepaald stelde Uw Raad in het bewuste arrest m.b.t. de verhouding tussen artikel 4.3.1, § 2 en artikel 4.3.2 VCRO het volgende:

"De overheid die over een vergunningsaanvraag moet beschikken dient de vergunning te weigeren indien het gevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Ze dient daarbij de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen met inachtneming van de beginselen bepaald in artikel 4.3.1 § 2, 1° VCRO. Ze mag echter via die weg geenszins artikel 4.3.2 VCRO miskennen en ze kan derhalve het gevraagde niet weigeren omwille van de onverenigbaarheid met een nog niet voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan.

In casu wordt in het bestreden besluit erkend dat "het RUP „Spreeuwenhoek" nog niet voorlopig (is) vastgesteld" en dat "het in wezen geen enkele rechtskracht (heeft)", meer zelfs "momenteel bevindt het RUP (zich in) het RUP plan MER-fase, om daarna het gevraagde te weigeren om de enige reden dat het de toekomstige realisatie van het ruimtelijke uitvoeringsplan hypothekeert. Het bestreden besluit druist daarmee in tegen artikel 4.3.2 VCRO.

Aan deze vaststelling wordt geen afbreuk gedaan door het door de tussenkomende partijen aangevoerde feit dat ingevolge artikel 4.3.1 VCRO bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening eveneens kan worden rekening gehouden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen."(eigen accentuering)

41. De redenering uit het hierboven besproken arrest kan naadloos worden getransponeerd naar huidig dossier. Meer bepaald weigert de Deputatie de verkavelingsvergunning op grond van een reservatiestrook die werd ingetekend op het grafisch plan van een door de Raad van State vernietigd ruimtelijk uitvoeringsplan, meer bepaald het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan 'Regionale Ontsluiting'. Dit blijkt overigens expliciet uit de bestreden beslissing waar een onderdeel van dit grafisch plan wordt weergegeven:

42. Aangezien de vernietiging door de Raad van State niet enkel voor de toekomst, maar ook voor het verleden en dus ex tunc werkt, wordt het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan 'Regionale Ontsluiting' geacht nooit te hebben bestaan. Door de weigering van de verkavelingsvergunning echter toch te baseren op de reservatiestrook zoals die was ingetekend op het grafisch plan bij het PRUP heeft de Deputatie bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening artikel 4.3.2 VCRO miskend. De Deputatie heeft zich bij haar beoordeling namelijk gebaseerd op een ruimtelijk uitvoeringsplan dat niet voorlopig is vastgesteld.

43. Zoals blijkt uit het hierboven besproken arrest van Uw Raad doet het feit dat de vergunningverlenende overheid rekening mag houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen aan dit alles geen afbreuk. Het is voor de vergunningverlenende overheid immers niet geoorloofd om via de weg van de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen artikel 4.3.2 VCRO te omzeilen of te miskennen.

44. Ten overvloede wenst verzoekende partij hier. nog aan toe te voegen dat er in casu geenszins sprake is van een 'beleidsmatig gewenste ontwikkeling'. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat het beleid niet weet of er nog een nieuwe ontsluiting van de ringweg noodzakelijk is. Laat staan dat — indien deze noodzakelijk zou zijn — deze over de percelen van verzoeker zou

lopen. Als er, geen duidelijke beleidsvisie is, kan deze logischerwijze ook niet worden bekendgemaakt.

45. *Een beleidsmatig gewenste ontwikkeling vereist immers een beleid dat 'politiek' bekend moet worden gemaakt⁴. Nog los van de vraag of er in casu überhaupt wel sprake is van enig beleid, kan men niet rond de vaststelling heen dat er in casu geenszins sprake is van een beleid dat een voldoende openbaar karakter heeft verworven. Een beleid verwerft immers geenszins een voldoende openbaar karakter door te verwijzen naar een brief van het schepencollege van de stad Geel aan de Deputatie. Hetzelfde geldt eens te meer voor een verwijzing naar een grafisch plan van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat geacht wordt nooit te hebben bestaan.*

46. *Het bestreden besluit miskent hierdoor art. 1.1.4., 4.3.1. §2 en 4.3.2 VCRO evenals art. 2 en 3 van de Formele Motiveringswet wegens het ontbreken van een afdoende formele motivering.*

47. *Door op dergelijke manier te handelen is er eveneens sprake van een miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien geen enkele andere overheid geplaatst in dezelfde situatie op deze manier zou handelen.*

48. *Het tweede onderdeel van het eerste middel is bijgevolg gegrond.*

...”

2.

In de toelichtende nota voegt de verzoekende partij aan haar betoog toe:

“ ...

TOELICHTING BIJ HET MIDDEL:

V.1.1 Eerste onderdeel

25. *Verzoeker verwijst naar datgene uiteengezet in het verzoekschrift ziet dit hier als uitdrukkelijk herhaald.*

26. *Bijkomend merkt verzoeker nog het volgende op in onderhavige toelichtende nota.*

27. *Ten overvloede wenst verzoekende partij hier nog aan toe te voegen dat er in casu geenszins sprake is van een 'beleidsmatig gewenste ontwikkeling'. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat het beleid niet weet of er nog een nieuwe ontsluiting van de ringweg noodzakelijk is. Laat staan dat — indien deze noodzakelijk zou zijn — deze over de percelen van verzoeker zou*

lopen. Als er geen duidelijke beleidsvisie is, kan deze logischerwijze ook niet worden bekendgemaakt.

28. *Een beleidsmatig gewenste ontwikkeling vereist immers een beleid dat 'politiek' bekend moet worden gemaakt'. Nog los van de vraag of er in casu überhaupt wel sprake is van enig beleid, kan men niet rond de vaststelling heen dat er in casu geenszins sprake is van een beleid dat een voldoende openbaar karakter heeft verworven. Een beleid verwerft immers geenszins een voldoende openbaar karakter door te verwijzen naar een brief van het schepencollege van de stad Geel aan de Deputatie. Hetzelfde geldt eens te meer voor een verwijzing naar een grafisch plan van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat geacht wordt nooit te hebben bestaan.*

29. *Wat dit betreft kan bijkomend worden verwezen naar het recent arrest van Uw Raad nr. RvVb/A/1516/1333 van 5 juli 2016 waarin de verwerende partij in het bestreden besluit al had getracht om een invulling te geven aan hun toekomstig beleid doch Uw Raad oordeelde dat dit 'ruimschoots' onvoldoende was.*

"Het begrip "beleidsmatig gewenste ontwikkelingen" is een rekbaar begrip, waarvan de inhoud niet alleen uit de ruimtelijke structuurplannen, maar tevens uit andere bestuursdocumenten kan voortvloeien (Part. St., VI.Parl., 2008-09, nr. 2011/6, p. 31; GwH 6 april 2011, nr. 50/2011, B.61.3.).

In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij naar "beleidsmatig gewenste ontwikkelingen", maar blijft in gebreke te preciseren welke ontwikkelingen dat concreet zijn.

Dat de Rijnkaai in de toekomst alleen als wijkontsluitingsweg zal functioneren, zoals vermeld in de bestreden beslissing, volstaat niet als motivering van de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, aangezien dit niet rechtstreeks verband lijkt te houden met een concrete, geplande ontwikkeling van het bouwblok. Ook de verwijzing in algemene termen naar een ontwikkeling van het bouwblok is niet voldoende. Het is immers niet duidelijk welke toekomstige ontwikkeling voor dit bouwblok gepland is en hoe dat zal gerealiseerd worden. De motivering is te vaag en te algemeen om de opgelegde tijdsbeperking te verantwoorden.

De verwerende partij blijft in gebreke concreet te motiveren welke beleidsmatig gewenste ontwikkeling verantwoordt dat de vergunning beperkt moet worden in de tijd om reden dat de aangevraagde werken de toekomstige ontwikkeling van het bouwblok dreigt te hypothekeren. De bestreden beslissing is dan ook niet afdoende gemotiveerd.

In de antwoordnota brengt de verwerende partij argumenten aan met verwijzingen naar de toelichtingsnota bij het RUP en het Masterplan 'Scheldekaaien'. Onverminderd de vraag of uit die documenten afdoende blijkt welke ontwikkeling het bouwblok in de nabije toekomst zal krijgen en of de aangevraagde werken deze ontwikkeling hypothekeren, moet worden vastgesteld dat de argumenten uit de antwoordnota niet in aanmerking kunnen worden genomen, aangezien de Raad enkel rekening kan houden met de motivering die blijkt uit de bestreden beslissing zelf."

30. *In casu dient te worden vastgesteld dat in het onderhavig bestreden besluit er geen enkel toekomstig, laat staan zeker beleid voorhanden is.*

31. *Finaal kan wat dit betreft nog worden verwezen naar een recent arrest van het Grondwettelijk Hof van 22 december 2016, nr. 164/2016 waarin het volgende - in niet mis te verstane woorden - wordt gesteld :*

"B.12.2. Het komt de vergunningverlenende overheid evenwel niet toe om van de bindende en verordenende voorschriften van de ruimtelijke bestemmingsplannen af te wijken op grond van een recente urbanistische beleids optie of van een ruimtelijk structuurplan (Rvst, 24 juni 2009, nr. 194.614).

B.12.3. Aldus kan haar beleid er in beginsel niet toe leiden dat een perceel in geen enkel opzicht of onder geen enkele voorwaarde meer voor bebouwing in aanmerking kan komen, wanneer dat volgens de verordenende bestemmingsvoorschriften wel het geval is. Een wijziging van het stedenbouwkundig beleid dient, in het licht van de rechtszekerheid, in de eerste plaats tot uiting te komen in een wijziging van de bestemmingsvoorschriften."

32. *Het eerste onderdeel van het eerste middel is bijgevolg gegrond.*

V.1 .2 Tweede onderdeel

33. *Verzoeker verwijst naar datgene uiteengezet in het verzoekschrift ziet dit hier als uitdrukkelijk herhaald.*

34. *Bijkomend merkt verzoeker nog het volgende op in onderhavige toelichtende nota.*

35. *Krachtens artikel 4.3.2 VCRO mag de vergunningverlenende overheid een vergunning weigeren indien het aangevraagde onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan:*

"Een vergunning kan worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of van bijzonder plan van aanleg. Deze weigeringsgrond vervalt wanneer het plan geen bindende kracht heeft gekregen binnen de termijn waarbinnen het definitief kan worden vastgesteld."

36. *Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een aanvraag tot stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning met de goede ruimtelijke ordening mag de vergunningverlenende overheid deze bepaling uit de VCRO niet miskennen. Meer bepaald mag de vergunningverlenende overheid het aangevraagde niet weigeren omwille van de onverenigbaarheid met een nog niet voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan.*

37. *Bijkomend kan worden verwezen naar een recent verslag van 30 november 2016 van de Auditeur bij de Raad van State (ikv. een betwisting omtrent de wettigheid van een milieuvergunning) waarin het bovenstaande ook werd bevestigd. De Auditeur stelde dit als volgt : [...]*
...

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partij betoogt in het eerste middelonderdeel samengevat dat de verwerende partij de bestreden beslissing ten onrechte weigerde door een toekomstige onzekere gebeurtenis als een vaststaand gegeven te beschouwen, met name de ligging van de aanvraagpercelen binnen de impactzone van een mogelijke ringweg (noordelijke ontsluiting van de R14), terwijl de verwerende partij de aanvraag voor het overige wel verenigbaar met de gewestplanbestemming en de goede ruimtelijke ordening (in het bijzonder de in de omgeving bestaande toestand) acht.

Volgens de verzoekende partij is niet aangetoond dat die ringweg er – in het bijzonder na de vernietiging van het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Regionale Ontsluiting’ door de Raad van State – ooit zal komen, laat staan dat vaststaat dat deze noordelijke ontsluiting specifiek op de aanvraagpercelen zou komen te liggen. De verzoekende partij verwijst naar een bericht op de website van N-VA Geel dat verwijst naar een beslissing van het stadsbestuur van Geel waarin kan gelezen worden dat het schepencollege aandringt om het onderzoek (naar de noordelijke ontsluiting van de R14) terug op te starten en gebruik te maken van het decreet complexe projecten, en tevens te onderzoeken of een nieuwe weg wel nodig is.

De bestreden beslissing miskent volgens de verzoekende partij om voormelde redenen artikel 1.1.4 VCRO, artikel 4.3.1, §1, 1°, b) en §2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

1.2.

De verzoekende partij voert in het tweede middelonderdeel in essentie aan dat er geen voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan is op basis waarvan met toepassing van artikel 4.3.2 VCRO de verkavelingsvergunning kon worden geweigerd, en dat de figuur van de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen niet kan ‘misbruikt’ worden om artikel 4.3.2 VCRO (de vereiste van een voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan) te omzeilen. De verzoekende partij verwijst daaromtrent naar een arrest van de Raad van 25 april 2012 (nummer A/2012/0164).

Het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Regionale Ontsluiting’ wordt door de vernietiging nooit geacht te hebben bestaan. De verwerende partij zou de aanvraag weigeren omwille van de reservatiestrook die ingetekend is op het vernietigde provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan, wat expliciet uit de bestreden beslissing waarin een deel van dat grafisch plan wordt weergegeven (als ‘*deel uit goedgekeurd verordenend grafisch plan van PRUP*’), zou blijken, en daarmee haar beoordeling hebben gebaseerd op een ruimtelijk uitvoeringsplan dat nog niet voorlopig is vastgesteld. De verzoekende partij voegt er nog aan toe dat er bovendien geen sprake kan zijn van een ‘beleidsmatig gewenste ontwikkeling’ aangezien het beleid niet weet of er nog een nieuwe ontsluiting van de ringweg noodzakelijk zou zijn en of die over de percelen van de verzoekende partij zal lopen.

Als er geen duidelijke beleidsvisie is, kan die vanzelfsprekend niet worden bekendgemaakt. Een beleid verwerft geenszins een voldoende openbaar karakter door te verwijzen naar een brief van het schepencollege van de stad Geel aan de verwerende partij, aldus de verzoekende partij. De bestreden beslissing miskent om voormelde redenen artikel 1.1.4 VCRO, artikel 4.3.1, §2 en artikel

4.3.2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.

Het middel is onontvankelijk in zoverre het de schending van het redelijkheids-, rechtszekerheids-, vertrouwens- en continuïteitsbeginsel aanvoert. Het komt aan de verzoekende partij toe om met een beredeneerde uitleg aan te duiden hoe en waarom de bestreden beslissing voormelde beginselen van behoorlijk bestuur schendt.

Het komt niet aan de Raad toe om zelf in de bestreden beslissing op zoek te gaan naar de wijze waarop de verwerende partij die beginselen van behoorlijk bestuur zou schenden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de ingeroepen schending van voormelde beginselen niet concreet maakt en niet aftoetst aan de bestreden beslissing.

3.

De bestreden beslissing motiveert de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening als volgt:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Herentals-Mol (goedgekeurd bij KB van 28 juli 1978) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van, bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen, mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De projectsite is gelegen binnen het geldende provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied Geel".

De aanvraag situeert zich binnen de afbakeningslijn. Het PRUP legt echter geen specifieke voorschriften op voor de projectsite. De gewestplanbestemmingen blijven van toepassing. Het deel-PRUP Regionale Ontsluiting werd van goedkeuring onthouden. "[...]

De aanvraag is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

[...]

Omgeving:

De aanvraag is gelegen in de noordelijke rand van de kern van Geel. Het project ontsluit voor de loten 5 t.e.m. 12 via de gewestweg N19 (Dr. Van de Perrestraat), de loten 1 t.e.m. 4 ontsluiten via de buurtweg Ossemeer.

Deze gewestweg verbindt de kernen van Geel en Kasterlee. Aan de straatzijde van de projectsite bevindt zich een woonlint dat zich, voornamelijk kenmerkt door eengezinswoningen• in open of gekoppelde bebouwing (gekoppelde bouwblokken van 2 tot 3 woningen). Deze woningen bestaan telkens uit 2 bouwlagen onder zadelf- of schilddak. De bebouwing gelegen aan Ossemeer bestaat uit vrijstaande eengezinswoningen met maximaal 2 bouwlagen onder plat dak of een hellend dak.

Toelichting:

Artikel 4.3.1 §2 VCRO bepaalt dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen mee in rekening kan brengen.

[...]

De gevraagde verkaveling is in overeenstemming met de gewestplanbestemming maar de functie conflicteert met nog uit te voeren infrastructuurwerken.

De verkaveling dient te worden geweigerd om de noordelijke ontsluiting van de R14 zo min mogelijk te hypothekeren.

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 14 oktober 2015 was ongunstig en wordt bijgetreden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer gaf ongunstig advies omwille van volgende doelstellingen en zorgplichten:

“Deze site en zijn huidige ontsluiting zijn gelegen in de impactzone van het doortrekken van de R14. Om latere weginfrastructuurwerken niet in het gedrang te brengen kan het voorliggende dossier niet positief geadviseerd worden.”

Deze doortrekking zou gepaard gaan met een gedeeltelijke omlegging van het bestaande traject van de R14. Daardoor is de huidige afstand van het goed tot de kruising van de R14 met de N19 niet meer bepalend voor de afstand tussen de doortrekking en de aanvraagssite. Het goed (perceel 408E) is gelegen binnen het mogelijke traject van deze doortrekking, zoals weergegeven op volgende figuur:

[...] Deel uit goedgekeurd verordenend grafisch plan van PRUP

Het college van de gemeente Geel heeft eind 2015 in een brief het belang van de regionale ontsluiting nogmaals bevestigd. Op 15 januari 2016 werd een stuurgroep georganiseerd voor de opvolging van de mobiliteitsstudie van de N118. Ook hier werd door de vier betrokken gemeenten Geel, Mol, Dessel en Retie het belang van de regionale ontsluiting ondersteund en bevestigd.

De voornoemde regionale ontsluiting en het aangeduide tracé is bovendien van belang voor onder andere volgende projecten:

- De gemeenten Geel, Mol, Dessel, Retie en de provincie hebben een mobiliteitsprotocol ondertekend waarin samenhangende maatregelen ter oplossing van de mobiliteitsproblematiek zijn vervat. Doordat het PRUP Regionale Ontsluiting van goedkeuring is onthouden, zullen de mobiliteitsproblemen op korte termijn blijven bestaan en kunnen geen samenhangende maatregelen voor de verkeersleefbaarheid van de centra van Geel, Dessel, Mol en Retie genomen worden.
- De Vlaamse regering heeft een brownfieldconvenant goedgekeurd voor het militair domein Kievermont. Gezien de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP Kievermont een ontsluiting als voorwaarde voor ontwikkeling oplegt, wil dit in de praktijk zeggen dat het bedrijventerrein niet kan worden ontwikkeld.
- De uitbreiding van het bedrijventerrein Stenehei is voor de gemeente Dessel een essentiële maatschappelijk randvoorwaarde voor het toelaten van een oppervlakteberging voor het Belgisch laag- en middelactief kortlevend afval (het cAt-project). Ook hier stellen de stedenbouwkundige voorschriften dat de regionale ontsluiting een voorwaarde is voor ontwikkeling. In de praktijk kan dus ook dit bedrijventerrein niet ontwikkeld worden.

Het realiseren van het aangevraagde dient te worden geweigerd om de noordelijke ontsluiting zo min mogelijk te hypothekeren.

Ondanks dat het advies van AWV in deze geen verordenende kracht heeft, kan de vergunning gezien deze toekomstige ontwikkelingen worden geweigerd. Gezien het

mogelijke traject van de noordelijke ontsluiting van de R14 over de projectsite loopt is het wenselijk dit advies te volgen en geen vergunning te verlenen.

Ondanks de conflicterende ligging van de gevraagde verkaveling wordt deze kort verder beoordeeld aan de hand van de overige criteria van de goede ruimtelijke ordening:

- *De verkavelingsaanvraag is gelegen in woongebied en verzoenbaar met de gewestplanbestemming*
- *De verkaveling voorziet in het opvangen de eigen parkeerbehoefte, de loten kunnen ontsloten worden langs Ossenmeer en de Dr. Van de Perrestraat.*
- *De schaal van de verkaveling is inpasbaar in overeenstemming met de omgeving.*
- *Het ruimtegebruik op de percelen is aanvaardbaar mits op de loten 4 en 12 de, 5m-zone naast de Ossemeirloop gevrijwaard wordt van elke vorm van constructies en reliëfwijzigingen.*
- *De hinder naar de aanpalende percelen wordt voldoende beperkt. Enkel het aanpalende perceel naast lot 5 zal na realisatie in de ochtend een beperkte afname van zonlicht waarnemen.*
- *Mits naleven van de verkavelingsvoorschriften zijn de op te richten gezinswoningen visueel-vormelijk inpasbaar.*

...

De motieven van de bestreden beslissing kunnen als volgt worden samengevat:

- (1) De aanvraag is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening omwille van beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, met name conflicteert de verkavelingsvergunning met nog uit te voeren infrastructuurwerken (de noordelijke ontsluiting van de R14)
- (2) Het advies van het agentschap voor Wegen en Verkeer van 14 oktober 2015 is ongunstig wegens beweerde strijdigheid met doelstellingen en zorgplichten (als bedoeld in artikel 4.3.4 VCRO) en moet worden bijgetreden aangezien:
  - a. Het goed gelegen is binnen het *mogelijke* traject van de doortrekking van de R14 (zoals blijkt uit het goedgekeurd verordenend grafisch plan van het PRUP);
  - b. Het college van de gemeente Geel in een brief het belang van de regionale ontsluiting nogmaals bevestigd heeft;
  - c. Op 15 januari 2016 een stuurgroep georganiseerd werd in navolging van de mobiliteitsstudie van de N118. De vier betrokken gemeenten Geel, Mol, Dessel en Retie hebben er het belang van de regionale ontsluiting ondersteund en bevestigd;
  - d. De regionale ontsluiting voorts nog van belang is voor volgende projecten:
    1. Doordat het PRUP Regionale Ontsluiting 'van goedkeuring is onthouden' blijven op korte termijn mobiliteitsproblemen ontstaan en kunnen geen samenhangende maatregelen voor de verkeersleefbaarheid van de centra van Geel, Dessel, Mol en Retie worden genomen;
    2. De Vlaamse Regering heeft een brownfieldconvenant afgesloten voor de ontwikkeling van de site Kievermont. Bij gebrek aan een ontsluiting kan het bedrijventerrein niet worden ontwikkeld;
    3. Ook voor de uitbreiding van het bedrijventerrein Stenehei in functie van oppervlakteberging voor Belgisch laag- en middelactief kortlevend afval is de regionale ontsluiting een voorwaarde.
- (3) De aanvraag is op zich verder wel te verenigen met de gewestplanbestemming en met de 'overige' criteria van de goede ruimtelijke ordening.

4.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt aldus uitdrukkelijk dat de weigering gestoeld is op de vrijwaring van de 'toekomstige' ordening om de impactzone voor de doortrekking van de R14, die gepaard gaat met een gedeeltelijke omlegging van het bestaande traject van de R14, te vrijwaren. De verwerende partij hanteert daarbij uitdrukkelijk de term 'beleidsmatig gewenste ontwikkelingen' in de zin van artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO.

De verzoekende partij meent echter dat de verwerende partij de weigering ten onrechte ent op een toekomstige onzekere gebeurtenis als een vaststaand gegeven. De 'brief' die het belang van de regionale ontsluiting bevestigt, wordt volgens de verzoekende partij tegengesproken door andere communicatie op de website van de N-VA waarin verwezen wordt naar een beslissing van het stadsbestuur van Geel (waar onder meer te lezen zou staan dat nog moet worden onderzocht of de weg wel nodig is).

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De verwerende partij kan als vergunningverlenend bestuursorgaan, op basis van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO, bij de beoordeling van de onder punt 1° van hetzelfde artikel opgesomde relevante aandachtspunten en criteria, in beginsel rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Een beleidsmatig gewenste ontwikkeling kan evenwel (in het licht van het rechtszekerheidsbeginsel) slechts in rekening worden gebracht voor zover zij voldoende duidelijk is vastgelegd en openbaar is gemaakt. De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingbeleid overweegt daaromtrent het volgende (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, p. 125):

“ ...

Het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde in het licht van de “goede ruimtelijke ordening” in de eerste plaats rekening met de in de omgeving bestaande toestand.

Doch ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de decretale aandachtspunten en criteria kunnen in rekening worden gebracht. Er zal daarbij wel rekening worden gehouden met de Raad van State-rechtspraak volgens dewelke de overheid die een bepaalde stedenbouwkundige politiek voert, bvb. om de collectieve voorzieningen opnieuw in de steden en gemeenten te concentreren, die politiek bekend moet maken en in concreto moet onderzoeken of een bepaald project daaraan beantwoordt.

...”

5.

Het wordt niet betwist dat het perceel gelegen is midden in de strook voor de doortrekking van de R14 die voorzien was in het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan 'Regionale ontsluiting' te Geel.

Met een arrest nummer 227.422 van 16 mei 2014 vernietigde de Raad van State het besluit van 14 december 2011 van de provincieraad van Antwerpen houdende definitieve vaststelling van dit provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan. Uit het vermelde arrest blijkt dat het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan werd vernietigd omwille van een gebrek aan zorgvuldigheid omdat er, ter hoogte van een perceel van een van de verzoekende partijen in de procedure bij de Raad van State, op

het grafisch plan niet voorzien was in bufferstroken en ook geen andere specifieke milderende maatregelen waren voorzien, terwijl de provincieraad van Antwerpen de noodzaak van die milderende maatregelen zelf had erkend. Middelen omtrent het tracé zelf werden door de Raad van State niet behandeld.

Het destijds vooropgestelde gewenste tracé van het doortrekken van de R14 is duidelijk: het hele plan was immers definitief vastgesteld. Het kan niet ontkend worden dat dit provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan afdoende bekend was gemaakt aan het grote publiek, gelet op het gevoerde openbaar onderzoek en bekendmaking langs verschillende kanalen.

De heer Augustinus LORNOY, voor wie de verzoekende partij als gevolmachtigde optreedt, stelde zelf een verzoek tot vernietiging bij de Raad van State in tegen het (inmiddels vernietigde) provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan. De vordering van de heer LORNOY werd bij arrest van 18 november 2014 (nummer 229.185) wegens het zonder voorwerp worden van de vordering als gevolg van de eerdere vernietiging van het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan, verworpen.

6.

De verzoekende partij kan dan ook niet ontkennen dat dit tracé haar gekend was tijdens het indienen van haar aanvraag tot verkavelingsvergunning. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het beleid er was en ook nog steeds is om ter hoogte van dit perceel mogelijk een doortrekking te voorzien van de R14. De verwerende partij is niet kennelijk onredelijk waar zij het tracé wenst veilig te stellen: immers indien de verkavelingsvergunning wordt verleend aan de verzoekende partij en er gebouwd wordt op basis van deze verkaveling, wordt het mogelijke tracé gehypothekeerd.

De verzoekende partij kan niet gevolgd worden waar zij stelt dat, doordat het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan vernietigd is, de verwerende partij niet meer kan steunen op de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen uit het planningsproces dat geleid heeft tot het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan. Immers kan inderdaad, door de terugwerkende kracht van de vernietiging, geen beroep worden gedaan op rechtsgevolgen die voortvloeien uit een vernietigd ruimtelijk uitvoeringsplan, maar de vernietiging strekt zich niet uit tot de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Na een vernietigingsarrest is het aan het bestuur om desgevallend een herstelbesluit te nemen en de procedure te hervatten vanaf het punt waarop de onwettigheid werd begaan, rekening houdende met de toepasselijke vervaltermijn, of te beslissen om het planningsproces opnieuw aan te vatten.

Het bestuur kan daarbij nog steeds uitgaan van dezelfde beleidsvisie, voor zover het rekening houdt met de vernietigingsmotieven van het arrest. Een beleidsvisie waarop een RUP gebaseerd is, wordt niet samen met het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan “met terugwerkende kracht vernietigd” en is overigens geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling. Anders dan de verzoekende partij dit ziet, verhindert de retroactieve werking van een vernietigingsarrest op zich niet dat, na het arrest, de verwerende partij gebruik maakt van voorbereidende documenten die werden opgemaakt in de planningsprocedure. Op te merken daarbij is dat de verwerende partij er bij het nemen van een beslissing niet van ontslagen is om zich te baseren op gegevens die niet achterhaald mogen zijn. *In casu* bevestigt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat, niettegenstaande het vernietigingsarrest en het tijdsverloop sinds het door de Raad van State vernietigde besluit, de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen inzake het gewenste tracé nog steeds actueel zijn.

7.

De verzoekende partij argumenteert in dat verband dat de omstandigheden wél gewijzigd zijn, en verwijst onder meer naar een bericht op de webstek van N-VA Geel waarin verwezen wordt naar

de gewijzigde macro mobiliteits- en economische realiteit (de bouwkosten die zo'n weg zou teweegbrengen voor de Vlaamse overheid) en de noodzaak van een nieuw onderzoek op basis van actuele criteria aan de hand waarvan het tracé, als vooropgesteld in het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan, opnieuw moet worden geëvalueerd. In dat artikel, alsook in de bijgebrachte krantenartikelen (die overigens dateren van na de bestreden beslissing), wordt beweerd dat de aanleg van de N19g een danige impact heeft op de verkeersdruk in Sint-Dimpna. De vraag wordt eveneens gesteld of Kievermont wel dient te worden ontwikkeld.

Hoewel de verzoekende partij enigszins overtuigt in haar bewering dat zowel over de noodzaak van de regionale ontsluiting als de exacte ligging van een eventueel tracé discussie bestaat, bewijst zij daarmee niet dat de bijkomende motieven die de verwerende partij aanhaalt ter bevestiging van de bestaande 'beleidsvisie', met name de noodzaak van een regionale ontsluiting ter wille van het nemen van samenhangende maatregelen voor de verkeersleefbaarheid van de centra van Geel, Dessel, Mol en Retie en de ontwikkeling van de (verdere) ontwikkeling van de bedrijventerreinen Kievermont en Stenehei, foutief zijn.

De verwerende partij heeft dan ook louter gesteld dat de verkavelingsaanvraag de uitvoering van een *mogelijk* traject van doortrekking van de R14 hypothekeert. De argumentatie van de verzoekende partij overtuigt niet dat het traject als voorzien in het inmiddels vernietigde provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan 'Regionale Ontsluiting' niet langer in aanmerking zou komen. Zoals reeds gesteld, blijkt uit de motieven van het arrest dat het provinciale ruimtelijk uitvoeringsplan 'Regionale Ontsluiting' vernietigde niet dat deze betrekking hebben op de keuze voor het tracé of op de percelen van de verkavelingsaanvraag.

Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

8.

Het tweede middelonderdeel mist juridische grondslag wat betreft de aangevoerde schending van artikel 4.3.2 VCRO. De bestreden beslissing wordt niet geweigerd omwille van de onverenigbaarheid met een voorlopig vastgesteld ontwerp van een ruimtelijk uitvoeringsplan, maar omwille van een onverenigbaarheid met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen van de verwerende partij en het ongunstig advies van het agentschap Wegen en Verkeer.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO stelt geen voorwaarde inzake het voorhanden zijn van een (voorlopig vastgesteld) ontwerpplan bij een beoordelingsgrond die volgt uit beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Zodoende is er geen sprake van het 'miskennen' van artikel 4.3.2 VCRO dat geenszins uitsluit dat bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening alsnog beleidsmatig gewenste ontwikkelingen in rekening kunnen worden genomen.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij vraagt in het tweede middel de toepassing van artikel 159 van de Grondwet en voert de schending aan van artikel 4.3.4 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het materieel motiverings-, zorgvuldigheids-, redelijkheids-, rechtszekerheids-, vertrouwens- en continuïteitsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet het middel als volgt uiteen:

“
...

Doordat conform artikel 4.3.4 lid 1 VCRO een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening en,

Doordat conform artikel 4.3.4 lid 2 VCRO onder doelstellingen of zorgplichten moet worden begrepen: internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die de overheid bij de uitvoering of de interpretatie van de regelgeving of het voeren van een beleid verplichten tot de inachtneming van een bepaalde doelstelling of van bepaalde voorzorgen, zonder dat deze op zichzelf beschouwd voldoende juridisch duidelijk zijn om onmiddellijk te kunnen worden uitgevoerd.

Terwijl de Deputatie zich in de thans bestreden beslissing baseert op een advies van het Agentschap Wegen en Verkeer waarin wordt geadviseerd om de aangevraagde vergunning te weigeren op basis van doelstellingen en zorgplichten die op geen enkele wijze vallen onder te brengen onder de doelstellingen en zorgplichten zoals gedefinieerd in artikel 4.3.4 VCRO.

Zodat de in de aanhef van middel aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden zijn.

TOELICHTING BIJ HET MIDDEL:

49. *Krachtens artikel 4.3.4 lid 1 VCRO kan de vergunningverlenende overheid een vergunning weigeren wanneer uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.*

50. *Welke doelstellingen en zorgplichten onder het toepassingsgebied van artikel 4.3.4 lid 1 VCRO vallen, wordt nader omschreven in artikel 4.3.4 lid 2 VCRO. Meer bepaald staat in deze bepaling het volgende te lezen:*

"Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder 'doelstellingen of zorgplichten' verstaan: internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die de overheid bij de uitvoering of de interpretatie van de regelgeving of het voeren van een beleid verplichten tot de inachtneming van een bepaalde doelstelling of van bepaalde voorzorgen, zonder dat deze op zichzelf beschouwd voldoende juridisch duidelijk zijn om onmiddellijk té kunnen worden uitgevoerd."

51. *In de parlementaire voorbereiding wordt bij deze bepaling uit de VCRO nadere toelichting gegeven en worden een aantal voorbeelden aangehaald van doelstellingen en zorgplichten die onder het toepassingsgebied van artikel 4.3.4 lid 1 • VCRO zouden kunnen vallen. Meer bepaald staat in de memorie van toelichting⁵ bij de VCRO aangaande artikel 4.3.4 VCRO het volgende te lezen:*

"Het voorgestelde artikel 120 DRO geeft aan dat een sectoradvies ook kan leiden tot een weigering buiten het geval van een strikte strijdigheid met sectorale regelgeving of beschikkingen, m.n. in het geval het aangevraagde "onwenselijk" is in het licht van de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Met "doelstellingen of zorgplichten" wordt verwezen naar niet rechtstreeks uitvoerbare regelgevingen of principes. Te denken valt bvb. aan artikel 6 van het Decreet Natuurbehoud (algemene doelstellingen van het natuurbelief) of artikel 2, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg ("Het landschap is een essentieel bestanddeel van de leefwereld van de volkeren, als uitdrukking van de verscheidenheid van hun gemeenschappelijk cultureel en natuurlijk erfgoed en als basis van hun identiteit")."

52. *In casu heeft het Agentschap Wegen en Verkeer aan de vergunningverlenende overheden geadviseerd om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met toepassing*

van artikel 4.3.4 VCRO. Meer bepaald brengt de vergunningsaanvraag volgens het Agentschap Wegen en Verkeer volgende doelstellingen en zorgplichten in het gedrang: "In casu is de vergunningsaanvraag onwenselijk omwille van volgende doelstellingen en zorgplichten:

1. Onwenselijkheid omwille van de beleidsvisie met betrekking tot toekomstige infrastructuurprojecten aldaar.

Deze site en zijn huidige ontsluiting zijn gelegen in de impactzone van het doortrekken van de R14. Om deze latere weginfrastructuurwerken niet in het gedrang te brengen kan het voorliggende dossier niet positief geadviseerd worden.

Om deze redenen adviseert het Agentschap Wegen en Verkeer ongunstig betreffende voorliggende aanvraag."

53. De 'beleidsvisie' waarvan sprake in het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer kan geenszins onder het toepassingsgebied worden gebracht van de 'doelstellingen en zorgplichten' uit artikel 4.3.4 VCRO. Dit blijkt afdoende uit de parlementaire voorbereiding bij de voormelde decretale bepaling (zie supra).

54. Het Agentschap 'misbruikt' art. 4.3.4 VCRO ten einde het gegeven dat er nóg geen voorlopig goedgekeurd RUP is (zie eerste middel), noch een toekomstig en zeker beleid (zie eerste middel) te omzeilen, en ten einde alsnog een weigering van de verkavelingsaanvraag te bekomen. Dit betreft een manifest misbruik van art. 4.3.4 VCRO.

55. Het Agentschap Wegen en Verkeer maakt m.a.w. in haar advies op een foutieve wijze toepassing van artikel 4.3.4 VCRO. Dit heeft tot gevolg dat het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer onwettig is en conform artikel 159 van de Grondwet door Uw Raad buiten toepassing moet worden gelaten.

56. De onwettigheid van het bewuste advies geldt bovendien eens te meer nu het doorslaggevend element voor dit negatieve advies, het mogelijk doortrekken van de R14, een toekomstige onzekere gebeurtenis uitmaakt waarmee bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag helemaal geen rekening mag worden gehouden (zie supra). Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft zich m.a.w. niet alleen gebaseerd op een foutieve juridische grondslag, maar heeft zich ook laten leiden door in rechte en in feite foutieve motieven. Dit impliceert bijkomend een schending van de materiële motiveringsplicht.

57. Tot slot heeft het Agentschap Wegen en Verkeer eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel miskend. Meer bepaald dient een adviesorgaan bij de voorbereiding van haar advies alle relevante en juridische geoorloofde elementen te betrekken en aan deze elementen een correcte juridische interpretatie/kwalificatie te geven. In casu heeft het Agentschap Wegen en Verkeer dit niet gedaan. Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer is onwettig en dient buiten toepassing te worden gelaten.

58. Aangezien de Deputatie dit onwettig advies bijtreedt en dit advies zelfs de enige en dus doorslaggevende reden was waarom de Deputatie de verkavelingsvergunning heeft geweigerd, is de bestreden beslissing eveneens onwettig.

59. Het tweede middel is bijgevolg gegrond.

..."

2.

De verzoekende partij voegt daar in haar toelichtende nota nog aan toe:

" ...

42. Bijkomend merkt verzoeker nog het volgende op in onderhavige toelichtende nota.

43. Finaal kan wat dit betreft nog worden verwezen naar een recent arrest van het Grondwettelijk Hof van 22 december 2016, nr. 164/2016 waarin het volgende - in niet mis te verstane woorden - wordt gesteld :

"8.12.2. Het komt de vergunningverlenende overheid evenwel niet toe om van de bindende en verordenende voorschriften van de ruimtelijke bestemmingsplannen af te wijken op grond van een recente urbanistische beleidsoptie of van een ruimtelijk structuurplan (Rvst, 24 juni 2009, nr. 194.614).

B.12.3. Aldus kan haar beleid er in beginsel niet toe leiden dat een perceel in geen enkel opzicht of onder geen enkele voorwaarde meer voor bebouwing in aanmerking kan komen, wanneer dat volgens de verordenende bestemmingsvoorschriften wel het geval is. Een wijziging van het stedenbouwkundig beleid dient, in het licht van de rechtszekerheid, in de eerste plaats tot uiting te komen in een wijziging van de bestemmingsvoorschriften."

44. Het advies van Wegen en Verkeer miskent de verordenende bestemmingsvoorschriften.

45. Het tweede middel is bijgevolg gegrond.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij betoogt in het tweede middel samengevat dat de verwerende partij zich baseert op een advies van het agentschap Wegen en Verkeer dat geenszins als een advies in de zin van artikel 4.3.4 VCRO kan worden beschouwd op grond waarvan een vergunning kan worden geweigerd omwille van onwenselijkheid van het aangevraagde in het licht van doelstellingen of zorgplichten binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening. De 'beleidsvisie' waarvan sprake in het advies van het agentschap Wegen en Verkeer kan geenszins onder het toepassingsgebied worden gebracht van 'doelstellingen en zorgplichten' uit artikel 4.3.4 VCRO.

Het agentschap zou het artikel misbruiken om het gegeven dat er nog geen voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan is, te omzeilen. Het agentschap maakt op een foutieve wijze toepassing van artikel 4.3.4 VCRO, zodat het advies onwettig is en conform artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten. Die onwettigheid geldt volgens de verzoekende partij des te meer nu het doorslaggevend element voor dit negatieve advies, het mogelijk doortrekken van de R14, een toekomstige onzekere gebeurtenis uitmaakt waarmee, bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag, geen rekening mag worden gehouden. Het agentschap heeft daarmee volgens de verzoekende partij tevens het zorgvuldigheidsbeginsel miskend. Aangezien de verwerende partij voormeld onwettig advies bijtreedt en dit advies de doorslaggevende reden is voor weigering, is de bestreden beslissing tevens onwettig.

2.

Het middel is onontvankelijk wat de ingeroepen schending van het redelijkheids-, rechtszekerheids-, vertrouwens- en continuïteitsbeginsel betreft. Het komt aan de verzoekende partij toe om met een beredeneerde uitleg aan te duiden hoe en waarom de bestreden beslissing voormelde beginselen van behoorlijk bestuur schendt. Het komt daarbij niet aan de Raad toe om zelf in de bestreden beslissing op zoek te gaan naar de wijze waarop de verwerende partij die beginselen van behoorlijk bestuur zou schenden.

3.1.

Artikel 4.3.4, eerste lid VCRO luidt als volgt:

"...

Een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

..."

Artikel 4.3.4, tweede lid VCRO omschrijft deze doelstellingen of zorgplichten als *“internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die de overheid bij de uitvoering of de interpretatie van de regelgeving of het voeren van een beleid verplichten tot de inachtneming van een bepaalde doelstelling of van bepaalde voorzorgen, zonder dat deze op zichzelf beschouwd voldoende juridisch duidelijk zijn om onmiddellijk te kunnen worden uitgevoerd.”* Uit de tekst van artikel 4.3.4, eerste lid VCRO volgt dat de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid beschikt en de vergunning kan weigeren indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

De Raad mag zijn beoordeling van de wenselijkheid van de aanvraag in het licht van de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, niet in de plaats van die van het bevoegde vergunningverlenend bestuursorgaan stellen. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is de Raad enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenende bestuursorgaan de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen.

Het ongunstig advies van het agentschap Wegen en Verkeer verwijst naar artikel 4.3.4 VCRO. Het agentschap stelt dat de aangevraagde verkaveling onwenselijk is *“omwille van de beleidsvisie met betrekking tot toekomstige infrastructuurprojecten aldaar. Deze site en zijn huidige ontsluiting zijn gelegen in de impactzone van het doortrekken van de R14. Om deze latere weginfrastructuurwerken niet in het gedrang te brengen kan het voorliggende dossier niet positief geadviseerd worden.”*

3.2.

De verzoekende partij kan niet gevolgd worden waar zij stelt dat de bestreden beslissing louter en alleen steunt op het ongunstig advies van het agentschap Wegen en Verkeer, dat volgens de verzoekende partij onvoldoende motiveert waarom het doortrekken van de R14 door de aanvraag in het gedrang wordt gebracht. De verwerende partij verduidelijkt in de bestreden beslissing ook om welke redenen de regionale ontsluiting nog steeds een noodzaak is en verwijst naar het advies van een stuurgroep, naar de bestaande mobiliteitsproblemen die moeten worden opgelost en de ontsluiting van twee bedrijventerreinen.

Hieruit blijkt dat de verwerende partij ook een eigen motivering geeft waarom de aanvraag moet geweigerd worden gelet op de gewenste doortrekking van de R14 en waarom dit beleid nog steeds van belang is. De weigering wordt dus zowel gebaseerd op het (sectorale) beleid (van het agentschap Wegen en Verkeer) als op (ruimtelijke) beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Dat blijkt ook uit het eerste middel, waarin de verzoekende partij de juistheid van het weigeringsmotief van de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen niet aantoont.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt aldus uitdrukkelijk dat de weigering gestoeld is op de vrijwaring van de ‘toekomstige’ ordening, om de impactzone voor de doortrekking van de R14, die gepaard gaat met een gedeeltelijke omlegging van het bestaande traject van de R14, te vrijwaren. De verwerende partij neemt daarbij uitdrukkelijk de term ‘beleidsmatig gewenste ontwikkelingen’ in de zin van artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO in de mond.

3.3.

Om de wettigheid van de bestreden beslissing te betwisten, kan de verzoekende partij dus niet volstaan met de argumentatie dat in het advies van het agentschap Wegen en Verkeer onvoldoende de (sectorale) beleidsvisie wordt uiteengezet. Ook al valt de motivering in het advies van het agentschap Wegen en Verkeer beknopt te noemen, dient deze motivering samen gelezen te worden met de motivering van de verwerende partij zelf over de mobiliteitsproblemen en de ontsluiting van de twee bedrijventerreinen als determinerend weigeringsmotief.

De verwerende partij heeft zich niet beperkt tot een niet-gemotiveerd aansluiten bij het advies, maar maakt duidelijk waarom zij, naast de beleidsvisie van het agentschap, ook van oordeel is dat het tracé van de doortrekking moet gevrijwaard worden. Bovendien is het advies van het agentschap Wegen en Verkeer niet bindend. De redenering van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing onwettig is louter en alleen omdat het steunt op een onwettig advies kan dus niet gevolgd worden.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 maart 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER